

Klasa 7

29 .04.2020

Temat: Wyznanie wiary Kościoła

Kościół zawsze bronił prawdy i troszczył się o jedność. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa w obliczu rodzących się kolejnych herezji stawano na straży prawdy i prawowierności zwołując sobory.

Jeśli uczniowie nie spotkali się z terminem „sobór” można odczytać definicję zawartą w podręczniku (s. 116)

Sobór – w kościele katolickim – zgromadzenie biskupów z całego świata pod przewodnictwem papieża (lub jego delegata) obradujące nad sprawami wiary, organizacji i dyscypliny kościelnej.

SOBORY IV WIEKU		
CZAS	325 r.	381 r.
MIEJSCE	Nicea	Konstantynopol
INICJATOR	Cesarz Konstantyn	Cesarz Teodozjusz
UCZESTNICY	Głównie biskupi ze Wschodu	Pierwotnie miał to być sobór wschodni, potem uznany też na Zachodzie
POWÓD ZWOŁANIA	Konieczność ustosunkowania się do poglądów Ariusza	Konieczność ustosunkowania się do herezji teologicznych
OWOC PRAC	Potępienie Ariusza i nakaz spalania jego ksiąg	Ostateczne potępienie arianizmu, jednoznaczna wypowiedź przeciwko macedonianizmowi
ORZECZENIE W SPRAWACH WIARY	„Wierzimy... w – jednego Pana naszego Jezusa Chrystusa, – Syna Boga jednorodzonego... – Boga prawdziwego z Boga prawdziwego, – zrodzonego a nie uczynionego, – współistotnego z Ojcem...” (Symbol nicejski)	„Wierzimy... w – Ducha Świętego, – Pana i ożywiciela, – który od Ojca i Syna pochodzi... – ...i wraz z Ojcem i Synem czczony jest i wielbiony”

Pierwszy zwołany sobór powszechny to sobór w Nicei. Pomysłodawcą jego zwołania był cesarz Konstantyn. Uczynił to w roku 325. Cesarz zaprosił na obrady soborowe przede wszystkim biskupów ze Wschodu

Podstawowym powodem zwołania biskupów do Nicei przez cesarza była konieczność zajęcia jednolitego stanowiska w sprawie rozprzestrzeniających się błędnych poglądów Ariusza, który kwestionował to, że Jezus jest także prawdziwym Bogiem.

Sobór w Nicei potępił Ariusza i jego poglądy, nakazując jednocześnie spalanie jego pism. Jednocześnie Ojcowie soborowi sformułowali jasno jedną z najważniejszych prawd wiary.

*Wyznawali: „Wierzimy... w
– jednego Pana naszego Jezusa Chrystusa,
– Syna Boga jednorodzonego...*

- Boga prawdziwego z Boga prawdziwego,
- zrodzonego a nie uczynionego,
- współistotnego z Ojcem...”

Przyjęte na soborze sformułowania otrzymały nazwę „Symbolu nicejskiego”.

Kolejny, interesujący nas dziś sobór, nosi miano Soboru Konstantynopolskiego I. Został on zwołany w roku 381 z inicjatywy ówczesnego cesarza Teodozjusza.

Tu uczeń odczytuje postanowienia soborowe z tabeli:

- Uczestnicy soboru wyznali: „Wierzymy ... w
- Ducha Świętego,
 - Pana i ożywiciela,
 - który od Ojca i Syna pochodzi...
 - ...i wraz z Ojcem i Synem czczony jest i wielbiony”

Niezależnie od przyjętej formy przekazu wyżej zamieszczonych informacji katecheta podsumowuje:

Owoce pracy obydwu zaprezentowanych soborów było powstanie wyznania wiary, określanego do dziś mianem „nicejsko-konstantynopolitańskiego”. Odmawiamy je podczas Mszy Świętej w każdą niedzielę.

<https://www.youtube.com/watch?v=WL22uK9JjTM>

Do posłuchania : <https://www.youtube.com/watch?v=cgJH42D4084>

Notatka:

W odpowiedzi na rodzące się w IV wieku herezje cesarze zwoływali sobory. Pierwszy sobór powszechny zwołany został do Nicei w roku 325. W roku 381 w Konstantynopolu kolejny sobór wypowiedział się w sprawie niektórych herezji. Owocem prac wymienionych soborów jest używane do dnia dzisiejszego w kościele nicejsko-konstantynopolitańskie wyznanie wiary, które odmawiamy w czasie Mszy św. w każdą niedzielę i uroczystość.